

GENT DEL MASNOU

Revista Gent del Masnou
n. 435 | Desembre 2024

LES DOTZE VAN TOCANT,
JA ÉS NAT EL DÉU INFANT
FILL DE MARIA.

EL CEL ÉS ESTRELLAT
EL MÓN ÉS TOT GLAÇAT,
NEVA I VENTEJA.

LA MARE I EL FILLET
ESTAN MIG MORTS
DE FRED
I EL VELL TREMOLA.

JOSEP, A FOC A FOC,
ENCEN ALLÀ UN GRAN FOC
I ELS ÀNGELS CANTEN.

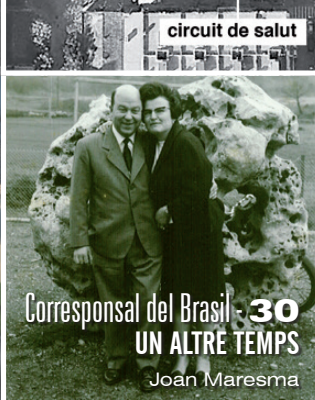
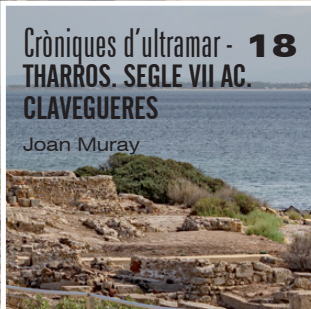
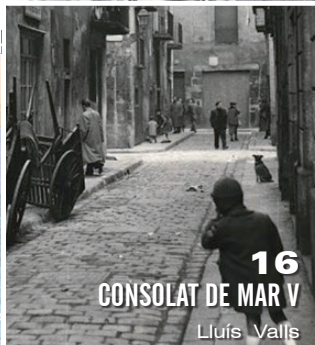
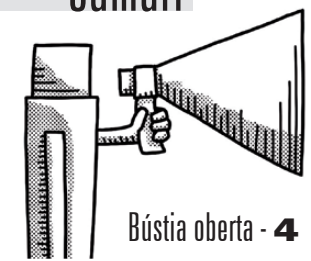

EN MIG DE FRED I NEU
EL FOC D'AMOR D'UN DÉU
ELS CORS DESGLAÇA

PER'XÒ TOTS VAN CANTANT:
JA ÉS NAT EL DÉU INFANT
FILL DE MARIA!

CABRE

Revista mensual de Gent del Masnou, associació civico-cultural, recreativa i esportiva inscrita amb el número 7.669 al registre d'associacions de la Generalitat de Catalunya.

Equip de Redacció Joan Camps Ortiz, Joan Casals, Santi Duran, Joan Muray, Manel Pérez i Lluís Valls

Correcció Núria Duran, Assumpta Inglada, Berta Puig (Oficina de Català del Masnou) i Maria Pujol.

Portada Nadala | Joan Casals

Disseny i maquetació Estudi Santielena

Publicitat Santi 699 775 558

Imprimeix S.G. Amarant

Tiratge 2.500 exemplars

Edita Gent del Masnou

Dipòsit legal B. 29.758-87

GENT DEL MASNOU

Dr. Agell, 5 baixos - 08320 El Masnou
Tel. 679 036 893
gentdelmasnou@gmail.com
www.gentdelmasnou.cat

• L'entitat Gent del Masnou no es fa responsable, necessàriament, del contingut dels articles signats pels seus col·laboradors.

• El repartiment d'aquesta revista als socis es fa amb el suport de

Editorial

AQUEST PAÍS NO SAP PLOURE...

DOL AL PAÍS VALENCIÀ. - Hem assistit atònits a l'horror provocat per una DANA a València. La pluja ha estat fora mida, és cert, però tothom veu que s'han conjugat una falta de previsió i de planificació urbanística i, sobretot, una inexplicable i, possiblement, criminal irresponsabilitat del govern del País Valencià, sobre tot del seu cap, el President Mazón.

PER SORT, LA SOLIDARITAT NO DEFALLEIX. - En les darreres setmanes la ciutadania catalana s'ha mostrat plenament solidària amb els veïns del sud, anant a l'Horta Sud de València a ajudar al que fos, a treure fang, a repartir aliments... o bé a tasques més complexes, a càrrec de bombers i altres professionals que han sacrificat els seus caps de setmana festius. També fent un esforç econòmic, escurant-se les butxaques. Les vides perdudes no es poden recuperar, però tenen tantes mancances que tota ajuda és poca.

LA MARATÓ DE TV3, de nou el diumenge 15 de desembre, enguany destinada a les malalties respiratòries. El dissabte 21, a les 18h, se celebrarà el concert de Nadal de la Coral Xabec a Ca n'Humet. Serà **gratuït amb una recaptació voluntària a benefici de la Marató de TV3.** Serà la nostra modesta aportació a aquest projecte solidari.

LES CRUELS GUERRES. - De res serveix que ens horroritzem davant les imatges dels morts, sobre tot d'infants, dels ferits, de la destrucció d'habitatges..., de la vida i de l'esforç de tanta gent. Les guerres continuen i cada cop s'hi involucren més països. El futur és ben galdós per aquesta gent, sabent que els governants de les potències no treballen per la pau, ans al contrari.

Com ja és tradicional, en aquest butlletí heu trobat, aquest cop a la portada, la nadala del nostre company Joan Casals "Calet", que és la manera de desitjar-vos a tots, socis i lectors d'aquesta revista, **que tingueu un bon Nadal i un millor any 2025 i que, finalment, podem celebrar la fi d'aquestes horribles guerres i les seves conseqüències.**

El President

CURSOS DE TARDOR

Lindy hop Solo jazz

INSCRIPCIONS I INFO A:
WEB: PLEDES.WING.WORDPRESS.COM
IG: @PLEDES.WING

Col·labora

LINDY HOP (BALL EN PARELLA)
NIVELL INICIACIÓ
Dimecres 19.00h a 20.00h INICI: 02/10/2024

LINDY HOP FLOW
Dimecres 21.00h a 22.00h

LINDY HOP ENERGY
Dimecres 20.00h a 21.00h

SOLO JAZZ (INDIVIDUAL)
MULTINIVELL
Dimarts 20.00h a 21.00h INICI: 01/10/2024

Lloc: Els Vienesos, c/ de la Segarra, 12 (El Masnou)

Organitza:

Vols rebre la revista a casa?

fes-te soci de

GENT DEL MASNOU

gentdelmasnou@gmail.com

ATENCIÓ NADONS MASNOVINS NASCUTS EL 2024

Convocatòria per a la **32a FOTOGRAFIA DE NADONS** el **diumenge 12 de gener del 2025, a les 11.30 h.**
La fotografia es farà, com de costum, a les escales del jardí de Bell-resguard, tocant a la NII

Informació a 699 775 558 i @revistagentdelmasnou

Bústia oberta

Les cartes dirigides a l'espai Bústia Oberta és indispensable que portin: nom, cognoms, adreça, núm. del DNI i signatura de l'autor i es publicaran amb el nom i cognoms de l'autor. En cap cas no es publicaran cartes signades amb pseudònim o inicials. Per tal de donar la major oportunitat d'expressió als nostres lectors, recalquem que l'extensió dels escrits no podrà excedir els 1.600 caràcters, espais inclosos; en cas contrari, la Redacció podrà abreujar-les o rebutjar-ne la publicació. Data límit 20 de cada mes. Gent del Masnou no es fa responsable del contingut de les cartes, seleccionarà les que siguin d'interès general i no mantindrà correspondència amb els seus autors.

NADAL A LES CASES BARATES

Les Cases Barates al Masnou és un barri que s'enfila per damunt de la plaça de Marcel·lina Monteys, que pels veïns sempre més ha sigut la plaça dels "Cavallitos" i s'obria pas cap a vinyes i horts. Es va construir a primers del segle XX per donar aixopluc a la gent que venia a treballar a les fàbriques, especialment dones que aquí formaren la seva família. Tenim una plaça actual que ho recorda: "plaça de les Dones del Tèxtil".

Les cases foren ocupades amb prestesa malgrat que hi faltaven portes, l'escala del terrat, electricitat, etc.

Eren els vols de Nadal i algunes mestresses anaven malhumorades: el primer Nadal i estarien a les fosques.

La Consuelo, sense treure's el davantal, va anar a emprendre l'encarregat de les obres i l'home, ho podia jurar davant d'un Sant Crist, deia que no era possible fer més del que es feia.

El dia de Nadal, però, a mig matí es va encendre el llum a totes les cases amb un alegre enrenou per part del veïnat, que no se'n sabia avenir.

Durant força temps, en memòria de l'operari "que no hi podia fer més" i de la Consuelo, que li va muntar el pollastre, el migdia de Nadal abans de seure a taula es tan-

caven els finestrons i s'encenien els llums fins que els petits havíem dit la dècima enfilats a la cadira.

Aquest Nadal, en record de la Concepció Espinet i Coll, estimada i cuidada pels seus, veïna molts anys del carrer Itàlia, que ens va deixar el passat 31 d'octubre als 108 anys, encendrem els llums encara que ja no visquem a les Cases Barates.

Els seus petits horts contribuïren a fer bullir les olles amb menges saboroses i omplir el pa de les criatures amb dolçor de figues i codonys. Dones com la Ció plantaren el nostre futur.

Rosa Illa

Farmacèutics del Masnou

Farmàcia de guàrdia - El servei de guàrdia de les Oficines de Farmàcia del Masnou serà de 08 a 22 hores

Desembre 2024		Desembre 2024		Gener 2025	
1	diumenge Aymar	16	dilluns P. Nova	1	dimecres Domínguez
2	dilluns Riera	17	dimarts Viamar	2	dijous Riera
3	dimarts N. Bosch	18	dimecres Domínguez	3	divendres N. Bosch
4	dimecres P. Nova	19	dijous Aymar	4	dissabte Viamar
5	dijous Viamar	20	divendres Ocata	5	diumenge Viamar
6	divendres Ocata	21	dissabte N. Bosch	6	dilluns Aymar
7	dissabte Ocata	22	diumenge N. Bosch	7	dimarts Ocata
8	diumenge Ocata	23	dilluns Viamar	8	dimecres Riera
9	dilluns N. Bosch	24	dimarts Domínguez	9	dijous N. Bosch
10	dimarts P. Nova	25	dimecres P. Nova	10	divendres Domínguez
11	dimecres Viamar	26	dijous P. Nova	11	dissabte Pl. Nova
12	dijous Domínguez	27	divendres Ocata	12	diumenge Pl. Nova
13	divendres Aymar	28	dissabte Domínguez		
14	dissabte Riera	29	diumenge Domínguez		
15	diumenge Riera	30	dilluns Aymar		
		31	dimarts N. Bosch		

Horaris de les farmàcies del Masnou

	telèfon	de dilluns a divendres	dissabte
AYMAR - C. d'Almeria 14	93 555 03 81	de 9 a 21 h	de 9 a 14 h
DOMÍNGUEZ - C. dels Enamorats 2	93 540 98 52	de 8 a 20.30 h	de 9 a 13.30 h
N. BOSCH - C. de Navarra 68	93 555 19 79	de 9 a 13.30 i 16.30 a 20.30 h	de 9 a 13.30 h
OCATA - Av. del President J. F. Kennedy, 5	93 555 33 08	de 9 a 20.30 h	de 9 a 20.30 h
P. NOVA - P. Nova de les Dones del Tèxtil, Local 6	93 715 96 41	de 8.30 a 20 h	de 9 a 13.30 h
RIERA - C. de Josep Llimona 22	93 555 08 55	de 9 a 20.30 h	de 9 a 20.30 h
VIAMAR - Pg. de Prat de la Riba 23	93 555 04 03	de 9 a 20.30 h	de 9 a 14 h

dibuix
pintura
ceràmica
escultura
torn
serigrafia
fotografia

Blanc de guix

#VITAMINESPELCERVELL

Creació Artística
per a nens, nenes i grans
www.blancdeguix.com

Taller mecànic al Masnou amb més de 45 anys al sector dedicat a la reparació i manteniment

Automoció
SANT MIQUEL
Des de 1992

Sant Miquel 10, el Masnou • 93 540 3436

SUBMINISTRAMENTS
FERRETERIA
ELECTRODOMÈSTICS

S.E.F.

Vicenç Linares
Itàlia 18 - 935 559 562

TAS
Joiers

Rellotgeria
Taller propi

32 ANYS AL VOSTRE SERVEI
Almeria 31 - El Masnou
93 540 34 85

BON NADAL

LES RIUADES

Pep Parés

Estava a punt de fer tretze anys quan les riudes del 1962 causaren molts morts i una gran destrucció al Vallès Occidental

Recordo l'arribada del destacat locutor Joaquín Soler Serrano al meu poble per recollir fons per ajudar als damnificats de les inundacions. Ràdio Barcelona s'instal·là a l'església parroquial i vaig poder sentir en viu i en directe aquelles veus que cada dia ressonaven per les parets de casa. Un home famós de la ràdio al meu poble!!! Potser per això encara me'n recordo, per l'impacte que em va causar tot el muntatge.

No sé com va anar la col·lecta d'aquell dia però jo, per primer cop, vaig prendre consciència d'una desgràcia molt propera, de grans dimensions que, per sort, no em va afectar directament. Al meu cervellet s'hi incrustà la idea real que hi ha fenòmens a la natura que sobrepassen les forces de les persones i són capaços de matar a tort i a dret i destruir barracades senceres, fàbriques i ponts com si fossin de joguina.

Vies del tren després de la inundació del 1962 al Vallès Occidental | Autor anònim

El meu pare, que era pagès, sempre deia que el foc encara es pot aturar d'una forma o altra, però que l'aigua desbocada és imparabile. Quan regava l'hort de casa per inundació m'agradava veure amb quina destresa ho feia, com canalitzava l'aigua per les diferents rengleres d'hortalisses amb els pantalons arremangats, els peus descalços i el xapo a les mans. Em deia: a l'aigua sempre li has de deixar una escapadòria controlada. Un dia que regava jo no ho vaig fer, s'inundà l'hort i vaig deixar la bassa ben buida.

Aquests dies, quan veia les imatges dels vehicles amuntegats a prop de València em venien al cap els cotxets de jugar apilats i malendregats del meu nét. O les escenografies dures de la Fura dels Baus en els seus primers espectacles amb cotxes destrossats davant nostre. Després, però, ho veus en context i t'inunda una tristesa fonda quan et poses a la pell dels damnificats i t'adones de les dimensions del desastre.

Voldria saber quines autoritats municipals o autonòmiques van firmar l'aprovació de tantes urbanitzacions i polígons industrials situats en zones inundables i quins interessos defensaven. Ells podrien ser uns culpables destacats d'aquesta tragèdia d'ara! D'aquelles obres venen aquests mals.

Per la meua feina vaig tractar amb l'alcalde de Biescas que va arribar a ser Director General de Turisme d'Aragó. Durant molts anys el poble ha estat conegut per l'estigma de la inundació brutal del càmping Las Nieves quan el set d'agost del 1996 una crescuda extraordinària i sobtada del torrent d'Aràs arrasà el càmping situat sobre el con de dejecció en la seva desembocadura al riu Gàllego. 87 persones mortes!!! Malgrat un informe negatiu sobre la ubicació del càmping, es tirà endavant. Quins interessos defensaven els que van autoritzar la construcció d'aquest càmping al costat d'un torrent? És clar, era un terreny barat i s'hi podia fer un bon negoci. No per muntar una urbanització com cal però sí bungalows, caravanes i tendes pels campistes, com si els habitants d'un i altre lloc no valguessin el mateix.

A València es va fer molt bé l'alteració del curs de l'aigua del riu Túria seguint la regla que diu: si no la pots aturar, sàpigues desviar-la! La primera vegada que hi vaig estar fa uns quants anys em va deixar meravellat tot l'aprofitament urbà de la lllera seca del riu Túria al seu pas pel centre de la ciutat. S'hi creà el Jardí del Túria, un dels parcs naturals urbans més grans d'Espanya dins d'una gran avinguda de 10 kilòmetres de llarg i d'una amplada mitjana de 225 metres que passà a convertir-se en el principal eix vertebrador de la ciutat.

L'anomenat PLAN SUR per desviar cap al sud el riu Túria perquè no creués la ciutat de València va ser una obra d'enginyeria extraordinària que s'acabà l'any 1969. 13 kilòmetres de nova llera per al riu amb parets de formigó inclinades de 7 metres d'alçada i amb una amplada de 250 metres que desemboca al mar al sud del port de València. Des d'aleshores la ciutat no han tingut cap més inundació. A part de l'ajuda de l'estat franquista, els valencians van haver d'abonar durant 20 anys un segell extra de 25 cèntims a totes les cartes que enviaven per anar pagant el projecte que costà quasi 6.000 milions de pessetes, el doble del pressupostat.

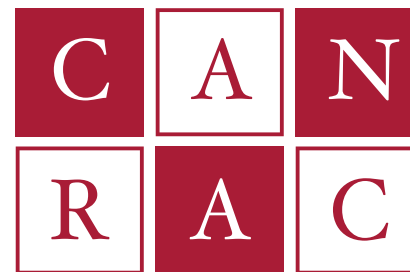
Nou con de dejecció del torrent Aràs a Biescas | Autor anònim

La lllera seca del Túria al centre de València | Autor anònim

Aquest Pla Sud comprenia la nova llera, noves instal·lacions ferroviàries, nous accessos per carretera i l'ampliació del port i del clavegueram, tal com ho definia Claudi Gómez Perretta, un dels enginyers artífexs del pla. Podríem dir que va ser una feina ben feta, deixant a part de tots els que s'hi van guanyar molt bé la vida doblant el pressupost, és clar.

Què es podria fer ara amb aquestes zones inundables distribuïdes per tot l'estat per evitar noves desgràcies? Doncs uns plans de futur ben ambiciosos com el "Plan Sur" ! Una dictadura ho va aconseguir. No ho podrà fer una democràcia? ✨

BONES FESTES DE NADAL

Els nostres plats per a aquestes festes

Comandes a: www.canrac.com

o bé a la botiga fins al dissabte 14 de desembre. I per Cap d'Any i Reis vuit dies abans

PRIMERS

- Brou de Nadal
- Canelons:
 - D'ànec i foie
 - De carn, normals i sense lactosa
 - D'espínacs
 - Vegetarians, d'albergínia i xampinyons

SEGONS

- Espatlla de porc sencera al forn, amb salsa de ceps
- Cuixa de pollastre de pagès amb prunes i pinyons
- Pollastre de pagès amb prunes i pinyons
- Vedella rostida amb moixernons
- Fricandó de vedella
- Rodons de pollastre, farcits i rostits al forn:
 - MÚSIC: poma, nous, orelles, panses, prunes i avellanes
 - MASNOU: pernil cuit, ou dur i olives
 - RAMON: pernil cuit, formatge i foie gras
 - BLANC I NEGRE: pernil cuit, formatge i prunes
 - TROPICAL: bacó, pinya i prunes
 - MARGARITA: pernil cuit i formatge

Mestres Villà 101, El Masnou - 935 551 664 - www.canrac.com

📞 676 584 039 📷 @can_rac 📺 canrac

PERE VIDAL I JORDI - violinista ENRIC GARCIA I CUNILL - professor

Joan Muray

Aquests dos masnovins, professor i alumne, mantingueren una correspondència des d'ambdós costats de l'Atlàntic, quan el segon partí a l'Argentina i s'hi feu famós.

Pere Vidal i Jordi amb el seu violí

Vegem primer un esbós biogràfic del violinista masnoví. Diu així: "Pere Joan Vidal i Jordi (el Masnou 1893-Rosario, Argentina?). Violinista i compositor. De jove net va estudiar amb Enric García i Cunill, i després al Conservatori Municipal de Música de Barcelona, on als disset anys va obtenir el Primer Gran Premi de

Violí. Posteriorment va traslladar-se a Brussel·les, Bèlgica, per fer un curs de perfeccionament amb el cèlebre mestre Alfred Marchot al conservatori de l'esmentada capital.

Després d'aquest període de perfeccionament, i ja plenament incorporat a l'activitat artística, va començar una gira per tot l'estat i per Europa. El 1914 va traslladar-se a Amèrica i passà a residir a l'Argentina, on s'instal·là a la capital, Buenos Aires. Actuà tant en aquesta ciutat com a Córdoba i Mar del Plata, gira que va tenir un gran èxit de públic i crítica.

Posteriorment, va anar a viure a Rosario, on es va dedicar a l'ensenyament del violí i fou també director del Conservatori de Rosario, mereixent sempre elogiosos comentaris. De tant en tant tornava a Europa per fer-hi concerts. En aquests no oblidava el seu Masnou, on va actuar per darrer cop el 20 de setembre de 1953, al Teatre del Casino, en un recital a benefici de la Casa Benèfica del Masnou; se'n feu ressò la premsa especialitzada de Barcelona. Com a compositor va deixar un bon repertori, entre elles: *la Gran Missa de Sant Pere*, *Amanecer de la Aldea*, *Zambra Argentina*, *Sueño de Niño*, *Canción de Cuna*, etc."

Les cartes que comentaré a continuació no són totes les que devien escriure, sinó les que s'han conservat.

La primera carta que Pere Vidal envia al seu professor Enric García és del 15 de juliol de 1904 per felicitar-lo pel seu sant; ell tenia tan sols onze anys. En ella ja es veu l'admiració que sentia pel seu primer mestre.

Una altra és de 1922, quan ja feia vuit anys que residia a l'Argentina. Li parla dels dos darrers concerts que ha fet, i de l'èxit de públic i crítica, de la qual li envia diversos retalls de premsa. També li diu els seus progressos i la seguretat que té amb l'instrument, així com el repertori que ha ofert i els cèlebres compositors que ha interpretat.

Al final de la carta dedica un tros, perquè li sigui passat, al mestre Lluís Millet, amb el qual també es cartejava.

Després en ve una de juliol de 1926, per felicitar-lo pel seu proper sant, i que sàpiga que, tot i l'oceà que els separa, ell segueix amb la seva amistat profunda, i que mai l'oblida. Li comenta la sorpresa que va tenir en rebre carta del seu professor Marchot des de Brussel·les, després de molt de temps de no saber res d'ell. A la mateixa carta, li envia un programa del recital de violí que donà als Salons del Jockey Club, interpretant un extens ventall de cèlebres compositors.

Enric García i Cunill

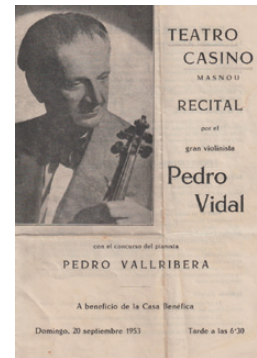
Mariano Militello, luthier

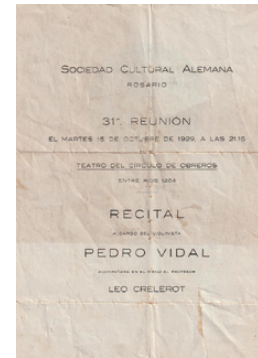
Cartell del Empire Theatre, Rosario, Argentina

Cartell del Jockey Club de Rosario, Argentina.

Cartell del Teatro Casino, Masnou, any 1953.

Cartell de la Sociedad Cultural Alemana, Rosario, Argentina.

Al final de la carta, i com a la majoria que envia, demana que es doni records de part seva als amics filharmònics: Rossell, Grau i Casals¹.

El 1932, Enric García rep una carta que porta data 27 de setembre, escrita també des de Rosario, però és del cèlebre luthier Mariano Militello, un italià resident també a l'Argentina, que li agraeix els elogis que fa dels seus violins. Aquests violins avui en dia segueixen venent-se i són comparables als Stradivarius.

Del 1933 és la que rep, junt amb el programa de mà del seu amic Pere, que li comenta el seu primer concert a Rosario, després de l'exitosa gira per Europa. El concert en qüestió fou un aclaparador èxit de públic i crítica, no sols com a instrumentista, sinó també com a compositor.

La següent, que porta data 13 d'agost de 1934, és la més extensa de totes, quatre folis, on s'esplaiava a pleret. Primer li comenta que el passat any no li anà gaire bé, ja que la seva filleta va patir diverses malalties infantils, però que per sort se'n recuperà del tot.

Després li comenta la visita d'un bon amic seu, que, a més, l'obsequià amb un violí del famós luthier austríac del segle XVII Jacob Stainer, que, diu, només començar els primers acords amb ell s'adonà de la seva gran qualitat, i diu que es va sentir transportat, per l'emoció que l'embargava.

També li comenta que ha fet uns concerts amb el cèlebre violista Mischa Elman, un violinista rus-nord-americà, famós pel seu estil apassionat, un to bonic i una musicalitat impecables. I li parla d'un quartet, del qual era membre. Més avall li demana que li doni més detalls sobre l'Stainer, trets del llibre que té sobre els luthiers.

I finalment li demana que també li contesti amb una extensa carta, com la d'ell, ja que el fa molt feliç rebre notícies seves.

La següent és l'esborrany que Enric García li envia amb data de 1935, no posa ni dia ni mes. Però és una carta, podríem dir comercial, ja que li comenta compres i vendes de violins, i els consells precisos.

Del mateix 1935, del 6 de febrer, és la que Pere Vidal envia al seu amic i professor. En ella li dona el sentit condol per la mort del seu nebot Pepito, en Josep García i Estapé, demanant-li que el transmeti a la seva vídua Montserrat, fill i germana Riteta. Fou una mort molt sentida, ja que era molt conegut i molt jove, i a més morí d'accident, en explotar-li el cuba-clos a les caves Champ Sors. Era el dia 6 de gener de l'any 1935. És una contesta molt afligida per la pena que passa tota la família.

Al mateix mes, el dia 25, Pere Vidal torna a escriure al seu amic i professor, i li comenta la venda d'uns violins, un d'ells construït el 1705 per Job Jais, de Mittenwaid. També li comenta els seus darrers èxits, i com n'està de satisfet i content de tocar amb l'extraordinari violí Stainer.

En la de 25 d'octubre de 1939, es dirigeix a l'Antònia Duran, vídua d'Enric García, fet que demostra que el seu amic i professor havia traspassat ja.

La darrera porta data 20 de desembre de 1965, i va dirigida a Enric García i Duran i família, felicitant-los per les properes festes de Nadal.

Com veieu, un llarg període del passat segle de la correspondència entre dos masnovins separats per l'immens oceà Atlàntic. ✨

Notes 1 Es refereix a Joan Rossell i Maristany, primer violí del Quintet del Masnou; segurament a Grau Maristany i Maristany "Grau Tilià", músic, i a Joan Casals i Costa, també violinista i director d'orquestra.

Fons consultats • Arxiu Biblioteca Joan Muray (Fons Enric García Cunill). • Masnovins a les Amèriques. Joan Muray. Estudis Maresmencs. Editorial Oikos Tau. Vilassar de Mar 1998. • Joan Casals i Agustí – Arxiu familiar

CADA PROJECTE, ÉS UN REPTE

Soc una persona imaginativa i creativa, perfeccionista i resolutiva, amb moltes idees al cap i un apassionat del que faig. Soc un gran defensor, de què has de passar-t'ho bé fent el que facis, perquè les coses fetes amb passió i entusiasme queden plasmades en el resultat.

Hola, Marc, explica a la gent que no et coneix, qui ets?

Em dic Marc Arisa Duran, nascut el 1985 a El Masnou, soc director de fotografia, operador de càmera i director dins la indústria audiovisual, on ho compagino fent feines com a il·lustrador i fotògraf. Em considero un creatiu multidisciplinari, és a dir que el que realment m'apassiona és crear, ja sigui amb una càmera, un llapis o amb les eines que se'm presentin davant.

Soc amant de la cultura popular dels anys 80 i 90, del cinema, especialment, dels thrillers, d'intriga i suspens, el cinema d'aventures i ciència-ficció, m'agrada la música en general, sobretot el Rock

foto Lucas Fernandez

i el rock electrònic, gran amant dels còmics, novel·les gràfiques i humor gràfic i visc atrapat en la cultura surf i del skate i que també practico.

A què et dediques? Podries explicar com t'has anat obrint camí en aquest món?

Principalment, em dedico a ser director de fotografia, és qui pren decisions sobre la il·luminació, la composició i el color, per aconseguir el que s'anomena look visual o atmosfera visual, d'una producció audiovisual.

És un camí llarg i complicat, ple d'incerteses on les he passat de tots colors i on encara em queda camí per recórrer. Però realment el que m'ha fet créixer ha estat la perseverança, l'amor a aquesta feina i no desistir. Sempre he sigut una persona que no m'ha importat treballar en tot tipus de feines, sense egos ni deliris de grandesa i suposo que això m'ha fet conèixer a molta gent i sobretot envoltar-me de gent bonica que aprecia la meua feina i em valora.

Quan et vas adonar de la passió per la imatge? Sempre l'has enfocada de la mateixa manera?

Des de ben petit que em sento atret per tot allò artístic i visual, suposo que el fet de ser fill únic, ha fet que em passés mil hores dibuixant i fent servir la meua imaginació per crear-me les meves pròpies pel·lícules mentre jugava o dibuixava. Obviament tot ha evolucionat, i la meua percepció també, igual que evolucionés com a persona, he anat perfeccionant i agafant un estil propi, però sí que he de dir que tant en l'audiovisual com en la il·lustració hi ha referents que són i seran sempre la meua essència

Tot té els seus avantatges i desavantatges. Què és el que t'agrada més del que fas? I allò que més difícil se't fa?

El que més m'agrada del que faig és que cada projecte, és un repte, és diferent, és un aprenentatge, és una nova aventura, on conec a gent nova, aprenc i experimento, i en conseqüència, fa que no sigui monòton ni avorrit. Una de les coses més curioses de la meua feina, és que jo les gaudeixo mentre les creo, les filmo o les dibuixo, però els altres les gaudeixen un cop jo he acabat i quan et venen i et donen el seu feedback, riuen, ploren, s'emocionen, gaudeixen... jo torno a gaudir.

La part més difícil, és saber separar la feina de la meua vida personal, en ser una feina creativa i amb la qual m'ho passo molt bé, fa que sempre estiguis amb la ment donant voltes a noves idees i a noves maneres de fer. També, que és una feina sense uns horaris normals i sempre amb la incertesa de no saber que faràs la setmana següent i això fa que familiars i amics ho pateixin.

Has treballat en molts sectors de l'audiovisual. Quins són aquests sectors?

Diria que he treballat en quasi tots els sectors de l'audiovisual. Cinema, publicitat, documental, programes de TV, reportatges, directes, retransmissions en streaming, videoclips, esdeveniments i xarxes socials. Em faltaria l'animació, les sèries i els videojocs.

Has tingut l'oportunitat de treballar amb gent reconeguda? Qui?

Sí molta gent, Ventura Pons, Jordi Basté, Peret, Marc Ribas, Messi, Guardiola, Ibai, Shakira, Manà, Carlos Santana, Concha Velasco, Antonio Resines, Carmen Maura, Piqué, Andrea Pirlo, Jean-Pierre Papin, Panenka, Pajares i Esteso, Javier Cámara, David Trueba, Estopa, Andreu Buenafuente, Silvia Abril, Santi Millan...

Explica'ns alguna anècdota.

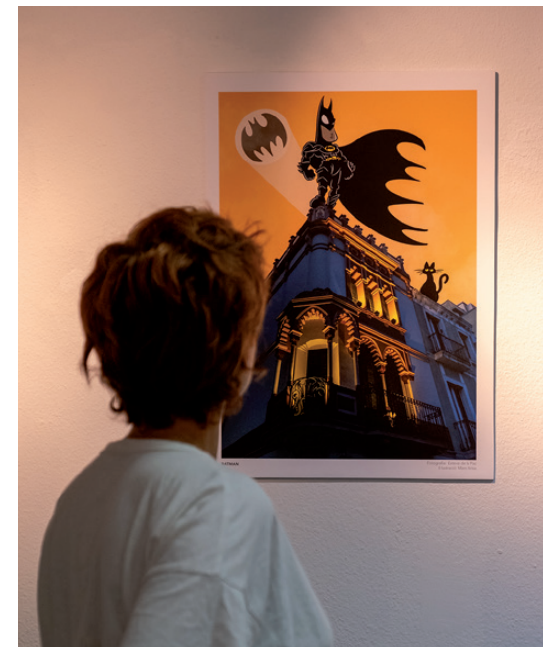
D'anècdotes n'hi ha moltes. Una que mai oblidaré i que em fa gràcia explicar, sobretot perquè si la busqueu al YouTube la podreu veure (minut 38:30). Va ser durant el concert de Sidonie a la Mercè de 2016, jo era l'operador de càmera de l'escenari. En Nacho, el realitzador, a través dels intercoms, no parava de motivar-me, li encantaven tots els plans que feia, em feia anar per tot l'escenari i com sempre he sigut un motivat i un flipat, jo anava a tope, amunt i avall, cada cop més motivat, fins que de tanta eufòria em poso a dins del grup sense donar-me compte, fent un plano del bateria, després del cantant d'esquena amb tot el públic de fons, motivadíssim i de cop en Nacho s'adona i em diu que surti d'allà, que jo

allà no podia estar, però no vaig poder, el guitarra s'havia canviat l'instrument i els meus cables s'havien embolicat amb els seus. Jo vaig demanar ajuda i just en aquell moment el cantant aparèixer en mig del públic i l'únic que tenia el plano era jo, així que em vaig quedar en mig de l'escenari, com si fos el cantant, just davant del micro, jo volia sortir, però no podia i a la vegada el meu plano molava molt, així que em vaig passar tota una cançó en mig de l'escenari, motivat i a la vegada nerviós, fins que finalment va venir un tècnic, em va ajudar amb els cables i vaig poder sortir. Aquella nit vaig tenir l'experiència de sentir el que sent un cantant. jajajajaja

Aquest novembre vas presentar un projecte personal una mica diferent del que havies fet fins ara. Parla'ns d'ell! Podries explicar com va sorgir i quin ha estat el seu procés?

El Masnou, un poble de pel·lícula, és el meu últim projecte personal, la meua primera exposició d'art on fusiono tres de les meves passions: la fotografia, la il·lustració i el cinema, on la realitat i la fantasia es troben, per provocar la sensació que personatges de pel·lícules cobren vida envaint el poble d'El Masnou, amb toc d'humor.

Va sorgir per la simple raó de voler fer una exposició i vaig començar a pensar com podria fusionar varies de les meves habilitats, d'una forma creativa i original. Així que vaig agafar la fotografia, en aquest cas fotos del meu poble, El Masnou, i mitjançant la il·lustració i l'humor, vaig transformar aquells llocs en un pòster o seqüència d'una pel·lícula.

El Masnou, un poble de pel·lícula

Només començar amb el projecte vaig conèixer, la FEM, l'associació de fotografia d' El Masnou, i em va semblar una magnífica idea convertir el projecte en col·laboratiu i sobretot perquè així agafaria una dimensió més rica i significativa. Ells/es van fer la majoria de les fotografies.

Els efectes de la IA cada vegada tenen més impacte en el món audiovisual. Com penses que afecta en el teu treball? L'afrontes com una eina? O el perceps més com una amenaça?

Aquest és un debat que podríem estar hores. Però per anar ràpid, la IA ha vingut per quedar-se i ve molt potent, jo de moment me la prenc com una eina, s'ha de dir que és increïble el que es pot arribar a fer amb ella. Proporciona multitud de solucions de forma fàcil i ràpida, però la creativitat mai serà suplantada, sempre hi haurà d'haver una persona amb capacitats artístiques darrera.

La teva feina i passió és cada vegada més comuna entre els joves. Quin consell donaries a tots ells per endinsar-se en aquest món?

Que no es deixin endur pel que mola o es porta, que no és un sector fàcil, hi ha molta competència, egos i rivalitats. Que si es volen dedicar a això que realment sigui perquè els apassiona. I un altre consell seria que entrenin bé l'ull i el gust, perquè gravar o fer fotos les pot fer qualsevol, però una visió concreta o tenir bon gust no ho té tothom.

foto Lucas Fernandez

No pares quiet. I algun projecte futur que ens puguis desvelar?

Ara mateix acabo de fer el meu primer "reality" per tv3 com a director de foto i la veritat és que ha estat un repte del qual n'estic molt content i orgullós. Així que amb ganes que surti a la llum. ✨

El Masnou, un poble de pel·lícula

RAS I CURT a Marc

El primer que fas quan et lledes Podríem dir que em mull la cara amb aigua freda i em faig un cafè. **Menjar preferit** Puff! difícil, en tinc molts... Te'n diré 2 que no fallen mai, els macarrons de la mama i el cebiche **Estació de l'any** L'estiu **Mar, muntanya o ciutat** Mar **Quin superpoder t'agradaria** Sempre he somiat en poder volar i autoregenerar-me **En el temps lliure...** Surfejar, viatjar, amics i si és tot junt millor **Tens algun mestre** Els meus mestres han sigut i encara són totes aquelles persones amb les quals treballo, sempre s'aprenen coses noves, també ho són tots els meus referents, ja siguin directors, pel·lícules, fotògrafs, còmics, quadres..., tot allò que em generi un estímul i també els reptes, són una gran font d'aprenentatge. **Pel·lícula o sèrie, quina?** Juràssic Park i de sèrie **Stranger Things** **Actor/actriu favorit?** Collons que difícil... Morgan Freeman **Tatuatges: sí o no i on?** No, cap ni un. Tot i que m'encanten i tard o d'hora caurà algun **Un llibre** Novel·la gràfica, Akira **Música...** Rock, tot i que m'agrada tota mena de música **Tens una vareta màgica, que faries pel poble de Masnou** Trauria la nacional i faria un passeig collonut, ample on poder patinar, anar en bici i passejar, faria que hi hagués onades tot l'any i abaixaria els preus dels lloguers **Color** Blau turquesa i el Groc mostassa

Antem
Podologia · Posturologia

Elizabeth Tió | Núm Col. 0791
Fontanills 2 - El Masnou • 618 61 11 86
www.antempodologia.com

SALA
AUTOMOCIÓ

30 anys al seu servei

- MECÀNICA DE L'AUTOMÒBIL
- DIAGNOSIS I ELECTROMECAÀNICA
- PNEUMÀTICS
- AIRE CONDICIONAT
- CANVI OLI CANVI AUTOMÀTIC

US DESITJA BONES FESTES

c/ Xile 1 - 08320 El Masnou
935 404 204 • 628 908 523 • www.salaautomocio.com

Estanc Maria Arnau

us desitja BON NADAL

Navarra 51 - El Masnou
937 822 297
estancarnau@gmail.com

Tabacs • Cava de cigars • Regals • Papereria • Fotocopies

MAMÍFERS POLÍTICS I DEPREDADORS

Joan Camps Ortiz

Tots els mamífers hem de menjar per sobreviure, però, en tant que els mamífers irracionals es limiten a menjar per conservar la vida pròpia i la del seu ramat, nosaltres, els mamífers racionals, hem sofisticat els aliments i els hem convertit en un plaer viciat mentre més de mitja humanitat no es pot alimentar saludablement.

Paradoxa que ens converteix en depredadors de totes les espècies vives que proveeixen la oferta del menjar com un plaer del paladar. Per molt que ens esforcem en sofisticar el gust palatal amb cuiners excels, escenaris palatins, estovalles blanques i covers de plata, tot allò innecessari que endrapem per boca, al cap d'unes hores, com bons caganers que som ho evacuem en putrefactes cagarades.

No us vull amargar el Nadal quan som minoria els escollits per l'atzar d'haver nascut en el lloc encertat i poder guarnir la taula, mentre la gran majoria del món sencer passa molta gana. Pecat

original pels creients de bona fe, per ser legítims hereus dels suposats rebesavis, Adam i Eva, a qui Déu va expulsar de l'Edèn en trobar-los fornicant sense el seu permís.

Quan us escric avui, 16 de novembre, m'excuso per no prioritzar el desconcert mental que em causa la catàstrofe recent que ha arrasat part de la geografia valenciana, arruïnant milers de famílies i més de dos-cents morts, que amb consciència hem d'afegir als mil sis-cents emigrants ofegats enguany al mediterrani i acumular-los als morts que lideren els Putins, Netanyahu i Yahya-Simwars que formen part de la galàxia dels salvadors patris que viuen de la política. Però aclarim-nos d'una vegada, a l'hora de demanar responsabilitats, sobretot per els creients practicants del Nadal catòlic, els morts i la destrucció de la Dana no els hem causat els animals racionals, ni els que venim del mico ni tampoc els que creuen fermament amb la descendència dels rebesavis Adam i Eva.

La potestat de matar arbitràriament segueix sent un misteri, llevat que pugui ser una arbitrariedad de la providència. Per si estic equivocat, anticipo les meves Gràcies al Déu que porta més de dos mil anys sense aparèixer, al marge dels diluvis, terratrèmols, i tsunamis que se li suposen.

La mala notícia és que els valencians afectats per la Dana, han quedat en mans de la política espanyola més desacreditada i a més a més liderada pel talentós Mazón, més classista que els Reis Mags a l'hora de repartir els regals als nens.

Parlant de nens, aquest mes de desembre a l'estat espanyol naixeran prop de trenta mil criatures, de les quals, més de la meitat tindran la mala sort de tenir uns pares pobres que treballant, no arriben a final de mes. Si el repartiment de la riquesa espanyola no els atén des del néixer en la seva particular precarietat, al desembre de 2025 haurem acumulat dos centenars de milers d'infants, dels quals no podrem aprofitar cap dels potencials del seu talent, i condemnats a ser més pobres que els seus pares. En el món real, aquest és el pessebre d'enguany.

Bones festes!!! ✨

Per Nadal TORRONS i NEULES de les PASTISSERIES del Masnou

PASTISSERIA DEGUSTACIÓ
GRANJA

Matalí

Prat de la Riba 4 - El Masnou
93 555 04 60

david
pastisser

MMACE02 (Millor Mestre Artesà Xocolater d'Espanya 02)
Medalla de bronze MMAPE03 (Millor Mestre Artesà Pastisser d'Espanya 03)
Mestre Pastisser

Finalista (Millor Pasta té d'Espanya 15)
Navarra 100 • 93 555 34 75 • El Masnou
pastisseria@davidpastisser.com
www.davidpastisser.com

Pere Grau, 59 - El Masnou
Comandes: 93 555 06 61
info@pastisseriamiquel.com

La Moreneta
PASTISSERIA • CONFITERIA

Itàlia 31 - El Masnou
935 553 564

EL CONSOLAT DE MAR (5)

Lluís Valls i Mari

ESPANYA I ELS BORBONS ARRACONEN O ELIMINEN TOTES LES LLOTGES DE PARLA CATALANA

El 1714 ho perdíem tot. Felip V estava disposat a eliminar Catalunya, políticament i cultural, per a equiparar-la jurídicament a Castella però tampoc no li interessava eliminar el comerç català que tants interessos li donaria. Va anul·lar tots els consolats de mar excepte el de Barcelona i Mallorca i l'edifici de la Llotja el va convertir en caserna militar –molts anys més tard també fou un magatzem de gra–, i tot i que va permetre la continuïtat d'aquests Consolats, els va prohibir tots els seus drets.

Però altra cop, al segle XVIII la població de Catalunya es recuperava de la patacada. La pagesia va aprendre a produir per a comercialitzar, el comerç interior va créixer; automàticament, es va estendre per tota la península. L'intercanvi i l'exportació amb l'Europa mediterrània i atlàntica es van expandir. El comerç de la llana, el ferro i paper van créixer i la nova indústria del cotó fou la precursora d'una època molt important i moderna per al nostre país: **la industrialització**.

Davant una Catalunya ocupada i vigilada, el comerç català no va tenir altra opció que avenir-se amb les autoritats borbòniques, i així Llotja,

Fotografia dels anys 50 del barri de Ribera o Born. Fou durant molts segles, fins a finals del XIX, el barri que nodria bàsicament tot el comerç marítim de Barcelona.

La indústria i el comerç a Catalunya, va ser, és i serà.

recuperava de mica en mica alguns dels antics drets prohibits.

A mitjans del segle XIX la casa Llotja era comprada al regne d'Espanya per una milionada i d'aquesta manera tornava a mans de la gent de Barcelona i el comerç català; (em recorda força al pagament de compra que l'Ajuntament del Masnou va haver de fer per a recuperar l'espai on hi havia hagut la caserna de la Guàrdia Civil i que la Casa Gran els havia **cedit** als anys 60–.)

Una de les novetats en el restabliment de Llotja fou la creació de la **Junta de Comerç** que va suprimir impostos, crear nombroses escoles de formació i va impulsar la llibertat de comerç amb Amèrica, fins aleshores **prohibida** per Espanya.

Tot i la nova època de pujança, Llotja i el Consolat de Mar, no van recuperat mai més el seu antic esplendor, i tant l'edifici com la institució, han anat fent fins a les darreries del segle XX que es va rehabilitar, més o menys, però sempre sota una vigilància gelosa i poruga.

EL CONSOLAT I CATALUNYA FINS ALS NOSTRES DIES

És difícil pronosticar el futur però el que ha passat és fàcil d'escriure. Així tenim que el passat se'ns presenta amb una garantia més o menys fiable, tot i que, qui l'escriu sovint està lligat a un sentiment gairebé sempre partidari. Per aquesta raó no podem posar la mà al foc per la història però el que sí és cert és que el Consolat ha estat al peu del canó en el transcurs social del nostre país. Ha sigut testimoni d'èpoques riques i anys austers, gestes honorables i deplorables, d'epidèmies i guerres, de moments de fortuna i situacions angoixants, de crisis, victòries i derrotes però malgrat tot, sempre ha navegat amb força i valentia.

El Consolat de Mar va ser molts anys la insígnia d'un país, d'una gent, d'una manera de fer i pensar i d'uns valors i conceptes que, tot i no valorar-los, encara conservem.

El Consolat de Mar, i els seus usos, van estar en actiu fins a Napoleó, més concretament fins al 1829, quan fou substituït pel codi de comerç espanyol, inspirat en la legislació francesa i amb una clara intenció centralista i absolutista.

A partir de 1714 la gent, institucions, cultura i tarannà de casa nostra han estat constantment mermades, tant de fora com de dins mateix de casa nostra. Amb aquesta mordassa començava, pel Consolat de Mar, un llarg i penós exili d'oblit.

Hi ha hagut en tots aquest 300 anys una voluntat constant de recuperació; per exemple: la Mancomunitat d'en Prat de la Riba pretenia posar Catalunya a nivell d'un país europeu però altra cop Espanya segava el nostre futur.

El 1956 la Cambra de Comerç de Barcelona assumia com a un departament seu el Consolat de Mar i posava dins una vitrina aquesta lloable i magnífica institució que tants honors va donar, però que encara pot donar, a la Nació.

TORNAREM A VÈNCER

Extret lliurement de l'entrevista-conversa d'en Jordi Domingo amb Carles Valbuena (**Google-L'aportació més important de Catalunya a la humanitat 14-7-24**)

JORDI DOMINGO –La meua feina com a cònsol va ser sempre de restaurar el malmès Consolat, cosa gens fàcil degut a l'entorquiment i les poques ganes de les institucions per a tirar endavant el projecte. No dic que hi posessin pals a les rodes però de vegades n'hi ha prou en què **ometin** el camí que has de fer per fer-te anar pel pedregar. Tot i així les trucades i contactes que vaig tenir i fer en la meua etapa de cònsol van ser moltíssimes, interessants i francament molt importants.

Constantment hi ha molts conflictes amb tot el gran trànsit de mercaderies marítimes d'avui dia, com podeu suposar, i ara, a més a més, també s'hi han d'afegir les aèries. El comerç internacional està molt i molt interessat en establir altre cop un codi que reguli d'una manera justa eficaç i segura tot aquest moviment mercantil.

Hi ha multinacionals, navilieres i grans empreses que treballen i han invertit grans quantitats de diners

i esforços per a tirar endavant una ordenança comuna i han aconseguit grans resultats però hi manca el més important: la clau de volta que resoldria tot l'atzucac, **la confiança**. De fet se'n diu: **estendre un llençol de confiança**; aquesta és la qüestió. Per dir-ho clar i català: **ningú es refia de ningú**.

–“Si vostès poguessin coordinar i guiar tot aquest nou codi que se'ns presenta com un gran escull i que ens té ancorats i aturats; si vostès, **Consolat de Mar**, inventors d'un codi medieval de normes que s'ha fet servir gairebé fins als nostres dies amb una confiança demostrada, estiguessin disposats, nosaltres estaríem al seu costat”.

JD –Es molt feixuc anar traient tota la brossa acumulada durant tants anys per a intentar reflotar la institució. Jo, Jordi Domingo, només he estat durant quatre anys el portaveu del Consolat i el que vertaderament m'ha importat i encara em preocupa és empènyer el projecte. No entenc com pot ser que, qui agafa una certa responsabilitat, el primer que faci sigui eliminar tot el que el seu anterior hagi fet sense sospesar si ha sigut beneficiós? Si ha servit per a millorar? Em sap greu que es valorin tan poc les coses importants purament per a ascendir a l'escala política. Tan difícil és entendre que, si es posa en marxa el Consolat, farà més gran el país i tot el que l'envolta?

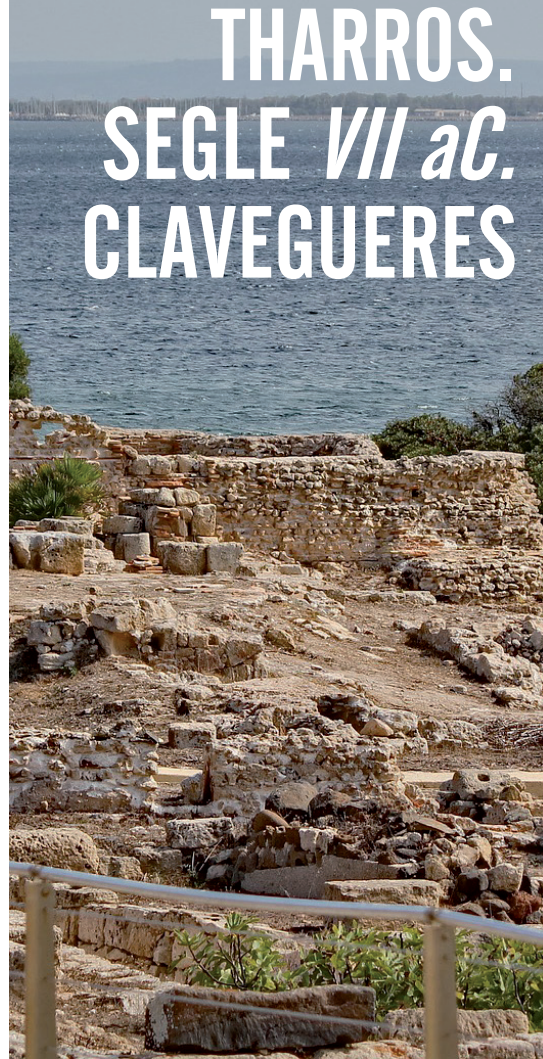
Món polític: facin-se seu el Consolat del Mar, facin-se seu el nou país que serem, tots hi sortirem guanyant.

JORDI DOMINGO:

–Per a poder ser més forts en aquesta lluita de recuperació s'ha creat l'associació: **Associació d'Amics del Consolat de Mar**, necessitem molta gent que ens recolzi. Associeu-vos-hi. Per poquíssims diners podeu ajudar molt. ✨

Treball de marqueteria del Consolat de Mar a La casa de la ciutat. (Ajuntament del Barcelona)

THARROS. SEGLE VII aC. CLAVEGUERES

La ciutat de Tharros fou fundada pels fenicis al segle VIII aC i abandonada com a lloc viu al segle X

El lloc l'escolliren per haver-hi ja un poblat nuràgic (en parlo més endavant), amb els quals tingueren contacte, i sembla que també s'hi mesclaren.

Hi varen viure, a més dels fundadors fenicis, la civilització púnica (cartaginesos), que havien envaït el territori a mitjans del segle VI aC. Després d'aquest ho feren els romans. Però el motiu del seu abandonament, al segle X, foren les incursions dels sarraïns. A més d'aquest abandonament, va patir també l'espoli de les seves pedres, durant segles, com a material de construcció per a cases i poblats veïns.

Quan es va redescobrir, en van fer un museu a l'aire lliure, i es poden visitar unes importants excavacions arqueològiques.

Quan ho vaig fer, em va meravellar poder caminar pels carrers que havien trepitjat aquelles cultures, entrar a les cases, i veure tot el sistema de clavegueram que ja tenien, i també tenien conduccions d'aigua a les cases.

Si ho pensem bé, veiem que aquella gent que hi vivia, fa més de 2.500 anys, ja tenia unes comoditats que avui en dia encara hi ha poblacions que no tenen, i al nostre entorn, no fa pas massa anys alguns pobles de muntanya no tenien.

Quan veus aquests contrastos, aquestes diferències, et fa pensar que la humanitat, en certs llocs, ha anat endavant, per després endarrerir-se, segurament per invasions de pobles més bàrbars, més guerrers, que han fet caure el calendari del temps segles i segles enrere, mentre altres, possiblement, han anat evolucionant lentament però segura. *

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	
1	U	N	A			P	A	L	A			
2	A	N	I	T	A		A	T	E	E	S	
3	N	I	N	U		E	R	A	S	M	U	S
4	D	O	G	M	A	T	I	C		E	M	
5	I		U	S	A		D		E	T	A	
6		C				G	A	L	L			
7	S	E	L	G	N	U		O	I	D	A	
8	E	L		R	E	I	A	L	N	E		
9	R		M	E	U	A		A	I	G	U	A
10	P	O	M	U	L		P		N	A	N	
11	R	C		A		A	P	A				

Hola, amics, aquí teniu les solucions dels mots encreuats de la revista 434

**VEREMA
AUTOS**

MECÀNICA, PLANXA I PINTURA
c/ República Argentina 26 - El Masnou (BCN)
935 551 154 • 606 986 892

beds
&
home

matalasseria Grau

US DESITGEM UNES BONES FESTES

c/ Sant Miquel 6 | 935 551 538 | @matalasseria_grau

Mitjons dissenyats per artistes, pensant en els teus peus.

Sorteig de Nadal !!!
Per a celebrar-ho, cada setmana de Desembre fins Nadal, sortegem un pack de tres models de mitjons dels artistes que més t'agradin. Pots participar a la publicació del nostre Instagram: @isokosisocks. **Un bon regal de Festes !!!**

També els pots trobar a: www.isokisi.com

Estudi fotogràfic
Impressió digital de gran format

Fotos, llencos, banners,
Calendris personalitzats...

Imatges Aèries amb Dron

agfodrone
info@agfodrone.com
www.agfodrone.com

María Alberti
Tel: 661 869 763 - pledefotografic.com - Carrer Dr. J. Aguiló, 5, local 2 - El Masnou

Joana Bofarull Cervera

EL CANT DE LA SIBIL·LA

Al jorn del judici se pagarà (parrà) nostre servici
Al jorn del judici allà es veurà vostre vil vici

Els cantaires, sovint tenim alguna assignatura pendent; alguna composició o peça musical que ens fa especial il·lusió cantar i que quan tenim l'oportunitat de fer-ho ens omple de goig. Aquest és el cas del drama litúrgic que vaig poder compartir amb La Teatral el darrer any: el Cant de la Sibil·la, testimoni cultural que anuncia el presagi de dos adveniments de Crist, l'un que commuta la pena original que pesava sobre els homes, i l'altre, el Judici Final que dirimirà la sort de la humanitat; profecia de la fi del món.

EL DARRER DIA SERÀ DE SUOR I LLÀGRIMES

La transmissió oral i la manca de manuscrits, han fet que al llarg dels segles els texts més antics hagin sofert moltes modificacions i hagin donat lloc a moltes versions. D'ençà del segle x i a partir del segle xiv es versiona al català. Enguany, organitzat, una vegada més per les Capitanes del Masnou amb la col·laboració de l'Ajuntament del Masnou, aquest cant pagà, estremidor i enigmàtic, declarat patrimoni de la humanitat, prohibit durant molts anys, s'interpretarà a l'església de Sant Pere del Masnou, el 21 de desembre, amb l'adaptació i direcció musical de Blanca Martí (Sibil·la), l'Aina Ripol, rapsoda, l'Anna Llorens al violoncel i membres de diverses corals, amb la direcció artística d'Oriol Aubets.

El seguici sortirà de la plaça de Catalunya del Masnou a les 20:15 hores, encapçalat pel bestiar popular, inspirat en elements marins dissenyats i elaborats amb materials reciclats, per Jordi Navarro: la Closca, el Neptú (un caragol de mar) i el Cap Roig. Un conjunt d'elements misteriosos, que representen els valors actuals d'un futur incert del mar, i que amb el Cant de la Sibil·la, enmig de la foscor, ens traslladen a un temps ancestral.

A banda d'aquesta representació medieval que no us podeu perdre, us invito a compartir una estona abans, a les 18:00 h del mateix 21 de desembre, a Ca n'Humet, el concert de la coral Xabec "Nadal a ritme", que acompanyats per un quartet ens oferiran belles nades com: Deck the Halls, el Noi de la Mare, Jingle Bell Rock o The little drummer.

Us esperem per gaudir plegats d'aquestes pinzellades de bona música.

NADAL ja és a tocar!
BONES FESTES i FELIÇ ANY NOU! ✨

El Cant de La Sibil·la 2023

EL CANT DE LA SIBIL·LA

DISSABTE 21 DE DESEMBRE DE 2024

Seguici de la Sibil·la, a les 20.15 h
Plaça de Marcel·lina Monteys

Cant de la Sibil·la, a les 20.30 h
Església de Sant Pere

Ho organitzen: CAPITANES del Masnou, Ajuntament del Masnou

Hi col·laboren: la teatral, Fundació la Calàndria

Bugaderia Tintoreria
93 540 35 74

Nou Clean El Masnou
US DESITJA BON NADAL

Flos i Calcat 17, L4 - El Masnou • consulta@tintoreriamasnou.com

La Fruita

us desitja BONES FESTES

Mestres Villà 115 - El Masnou
935 403 474 - 618 763 529

FOTOGRAFIA ESPORTIVA I D'ESDEVENIMENTS

dufefoto

MARTI DURAN FELIU
@DUFEFOTO
DUFEFOTO@GMAIL.COM

TOTS SANTS

He convocat la nit, som pols d'estrelles.
 Al menjador, gatzara:
 castanyes, moniatos i un traguinyol de vi
 per a exaltar la vida.
 Sola al jardí
 m'he tatuat la nit al fons de la mirada:
 del pare vaig aprendre que tota vida emana
 del cor de les estrelles.
 Tots som fets d'elles, tot és fet d'elles,
 som àtoms escapats de les estrelles.
 Vivim d'un préstec:
 quan ens morim retornaran els nostres àtoms
 a la terra.

Jo sé, però, que el pare feia trampa
 i creia en el més fons de la seva ànima
 —volia creure-ho, necessitava creure-ho—
 que tots quan ens morim tornem a ser
 punts lluminosos
 que habiten cada nit el firmament.
 I així quan fosquejava atent s'asseia
 en el silent jardí on ara soc,
 la vista amunt, il·luminada, encesa,
 de pensament parlava amb els seus morts,
 el seu cor com a ofrena,
 i jo copio el gest des que ell no hi és
 nit rere nit, hivern i estiu, sense reserva.

La gran pregunta és: ¿a què estem disposats,
 com pagar l'interès d'aquest bell préstec,
 d'aquesta meravella?
 ¿Què és el que deixarem als que vindran darrere,
 que una nit com aquesta parlaran amb nosaltres,
 els ulls i el cor clavats a les estrelles?

Josefina Maymó i Puig

Enric Badal

Josefina Maymó i Puig, al·lencina, és llicenciada en Filosofia per la UB. Contista i poeta, ha publicat el poemari *Buidar la casa dels pares* (Ed. Trípede 2023, amb pròleg de Sam Abrams) i *Jo, nosaltres* (Ed. Trípede 2024, amb epíleg de Xavier Mas Craviotto). Aquest poema forma part del seu segon llibre, que presentarà a la biblioteca d'Alella el dia 10 d'aquest mes de desembre.

Ramon Clemente GLASS

La fàbrica de vidre de El Masnou Ramon Clemente orgullosos de ser masnovins. Més de 125 persones d'El Masnou fent flascons per tot el món; de perfumeria, cosmètica, llar i alimentació.

Cuidem el nostre poble i el nostre món amb economia circular, indústria sostenible, amb el vidre com a element principal

rclemente.net

Bon Nadal

ROCA Xarcuteries

Des de 1941

BONES FESTES

Sant Miquel 25 - El Masnou • 93 540 88 02

FEMflocs
fusteria en general

fusteries exteriors
mobles a mida
portes i tarimes
restauració fusteries nobles
dissenys propis personalitzats...

Polígon Industrial BUVISA
Ptge. Oest, 6J
08329 TEIÀ (Barcelona)
630 462 904 • 937 566 168
femflocs@gmail.com www.femflocs.com

API Col·legi d'Administradors de Finques de Barcelona-Lleida

Finques Puig S.L.

COMPRAVENDA - ADMINISTRACIÓ - ASS. JURÍDICA

Us desitgem Bones Festes

Mossèn Jacint Verdaguer 14 - El Masnou
93 555 10 60 • 93 555 17 61
fax 93 555 28 90
www.finquespuig.net • info@finquespuig.net

COM ÉS L'ESPai PÚBLIC DEL MASNOU?

L'espai públic és l'espai de la representació, on la societat es fa visible, l'espai on es materialitzen les relacions socials. És l'espai d'expressió col·lectiva, de la vida comunitària, de la trobada i de l'intercanvi quotidians.

(Borja i Muxi 2000)

L'espai públic es classifica bàsicament en dos tipus d'espais: de trànsit i de permanència. Quan parlem d'espais de trànsit ens referim per on circulem, és a dir, els carrers i les vies. En canvi,

Plaça països catalans

els espais de permanència fan referència a les places i als llocs on es generen espais d'estar, de trobada i on poden esdevenir-se activitats variades. La combinació de tots dos conforma l'espai d'ús comú que la ciutadania té dret a gaudir de manera igualitària.

En aquest article, ens centrarem en els espais de permanència i analitzarem un exemple

interessant d'aquí el Masnou com és la plaça dels Països Catalans en el barri d'Ocata. En aquestes tipologies, es requereix generar dissenys que propiciïn la diversitat i la multiplicitat d'experiències. Ens referim per diversitat a la varietat de les persones, d'activitats i d'usos responen a les diferents necessitats dels col·lectius en funció del gènere; l'edat i la generació; l'origen i la cultura; la condició socioeconòmica i la diversitat funcional. També ho relacionem amb la vitalitat dels mateixos espais buscant presència i continuïtat de persones.

I com s'aconsegueix aquesta vitalitat? Doncs analitzant i observant què pot oferir l'espai en si mateix i què necessita el veïnat. No hi ha fórmules infal·libles; simplement es tracta de comprendre els requisits de la zona i de tenir la sensibilitat de crear el disseny que s'hi pugui adaptar. En aquest punt, crec que és necessari comentar que les últimes tendències comencen a deixar enrere la mirada unipersonal de la figura de l'arquitecte o enginyer que es creia sabedor del que convenia a la població només mirant un plànol. Actualment, les aportacions que ofereixen les instàncies participatives i les múltiples disciplines que aporten al disseny de l'espai públic –com poden ser mirades socials, ambientals, sostenibles i sobre la mobilitat– poden garantir un espai més habitable i enriquidor per a tothom. Així i tot, encara ens falta molt per construir instàncies en les quals realment es generi un intercanvi disciplinari productiu i constructiu; d'això, ja en parlarem més endavant.

En el cas de la plaça dels Països Catalans, es generen diferents tipus d'espais amb diversos usos, alguns d'ells molt marcats i d'altres de més oberts; així es deixa disponible que puguin succeir diferents esdeveniments segons convingui. En la imatge conjunta, podem observar que es defineixen certes àrees a destacar: la pista esportiva, el bar com a generador d'encontres, la zona infantil com a intercanvi social amb un tancat perimetral, un circuit de salut per a adults i la resta és zona verda amb diferents elements que s'adaptin al subtil desnivell i que creen diferents àmbits d'estar. Al carrer del Torrent de Can Gaio, està ubicada una estació de busos i, en el carrer d'Uruguai, es situen els contenidors per a la recollida del residus sòlids urbans. Per tant, podríem dir que aquesta plaça contempla els principals condicionants necessaris perquè pugui ser viscuda de manera inclusiva, activa i sostenible.

Cal destacar el mobiliari urbà divers que conté la plaça: ancoratges per estacionar bicicletes, diferents tipologies de bancs que generen varietat d'encontres, escales que a la vegada són grades que ofereixen un cert dinamisme en el recorregut, varietat de paviments que garanteixen l'accessibilitat i que també generen diferents ritmes i experiències.

Si ens hi fixem, més d'una tercera part de tota la plaça és paviment permeable, és a dir, que és terra o que té un paviment amb peces que s'intercala amb terra. Quins avantatges ofereix això? Doncs principalment dos de molt importants: que filtra l'aigua i que contribueix a regular les temperatures altes de l'estiu en l'ambient, ja que la superfície que no està pavimentada no absorbeix calor com ho fa l'asfalt o el ciment. A part, tenir

zones verdes dona peu a tenir vegetació que també contribueix a generar zones de confort climàtic. No menys important, també augmenta el confort saludable i estètic que ens comporta estar rodejats de plantes. De fet, hauríem d'augmentar el percentatge que tenim actualment de superfície permeable i de vegetació; això sí, de vegetació autòctona i que requereixi el mínim manteniment. Aquest també serà un altre tema del qual anirem parlant.

Si no la coneixeu, us convido a passejar-hi i, si ja la coneixeu, sempre es poden observar noves coses, com em passa a mi. Tenint aquesta nova mirada com a referència, com observem les places que coneixem? Quines diferències d'ús s'hi distingeixen? Com s'adaptin a les necessitats i usos de les persones? ✨

Parlem de llibres

Pere Martí i Bertran

Títol Petititesses
Autor Pep Molist
Il·lustrador Alicia Varela
Col·lecció "Minimini"
Editorial Babulinka Books
Lloc i any d'edició Barcelona, 2023
Pàgs. 103 (sense numerar)

La relativitat de la petitesa

Pep Molist (Manlleu, 1965) és un bibliotecari i crític literari que s'ha fet un nom en la literatura infantil, tant en prosa com en poesia. L'any 2021 ens va sorprendre gratament amb un poemari, Rastellera de colors, il·lustrat amb molt d'encert per Alicia Varela (Gijón, 1974). La bona cosa és l'èxit del llibre els han portat a compartir una nova experiència, no pas fàcil, sobretot d'il·lustrar, per la temàtica: Petititesses. Es tracta d'un conjunt de trenta-cinc poemes (més un de presentació), agrupats en cinc grans blocs dedicats a les coses petites, que, com ens expliquen uns apunts finals que resumeixen la filosofia de l'autor i de la il·lustradora en la creació d'aquesta petita obra d'art (deixeu-m'ho dir així), ens mostren "la grandesa que a vegades adquireixen les coses petites".

Els poemes, doncs, ens parlen d'això, de coses petites, sobretot tangibles i reals (un clip, un bonsai, una llavor, una puça, una formiga...), però també d'altres de més etèries i intangibles (una bufada, un sentiment, un bes, un segon...) i fins i tot algunes de fantàstiques, com un follet o un nan.

I en Pep Molist ho fa jugant amb els mots i amb els sons i amb les

tipografies i amb els recursos literaris..., per apropar els poemes als infants, per fer-los gaudir de la musicalitat i de la bellesa de les paraules; alhora, és clar, que transmet reflexions i missatges, més o menys amagats, que conviden el lector a l'optimisme, malgrat les dificultats ("Gra de sorra" per exemple), a la constància ("Llavor", posem per cas), a relativitzar les coses, sobretot les negatives ("Cigró", entre altres), a la creació i l'escriptura ("Fil", sens dubte), etc.

I no puc acabar aquesta ressenya, és clar, sense parlar de les il·lustracions d'Alicia Varela, ja que converteixen el volum en una obra d'art, com he apuntat. Es tracta d'un conjunt d'il·lustracions, majoritàriament a doble pàgina, que complementen i amplien el significat dels poemes, que podem dir que en fan una lectura molt personal per part de la il·lustradora. N'hi ha molts exemples, però en destacaré un, "Bufada", que m'ha cridat especialment l'atenció per la dificultat de ser il·lustrat (com molts d'altres, ja ho he dit). Unes il·lustracions que són un esclat de color, d'alegria, de vida...

Afegiu-hi una edició magnífica, cuidada fins al darrer detall, i entendreu per què avui recomano Petititesses. ✨

el cullerot Sant Felip 45 - El Masnou
93 540 97 41

DE TOT PER A LA CUINA

www.elcullerot.cat • elcullerot@hotmail.com

Can Ventura
des de 1964

60 ANIVERSARI

Vedella • Xai • Porc
Pollastre • Embotits

Pg. Romà Fabra 18,
El Masnou / 935 557 395

SERVIFRUIT
MES A PROP TEU
FES LA COMPRA ONLINE
I TE LA PORTEM A CASA
RÀPID I SENSE COST AFEGIT
MILLORANT PER TU

WWW.SERVIFRUITMASNOU.COM
SERVEI A DOMICILI GRATUÏT A ALELLA, EL MASNOU I TEIÀ
C/. SANT MIQUEL, 41 - 08320 EL MASNOU - 93 333 05 70

**Construcció
i manteniment
de jardins**

**Jardineria
Eloy Borrallo**

649 700 551

TEMPUS
EL REBOST DEL SENTITS
El teu celler Gourmet al Masnou
Passaic Roman Fabra, 25 · El Masnou
www.7devi.com · Tel. 95 178 22 97
@elrebot 7devi

TEMPUS COLLECTION creada pel Rebot dels Sentits

POLLASTRE A LA TARONJA

La cuina de l'Antonia

El cullerot

Ingredients

- 4 pits de pollastre desossat sense pell i a tires
- 2 culleres de farina
- 2 clares d'ou
- 30 ml oli d'oliva
- 1 ramell de cebes tendres tallades molt fines en diagonal
- Sal, pebre negre i oli
- Julivert fresc
- 124 g de pèsols
- Rodalles de taronja

Salsa

- 175 ml suc de taronja
- 4 culleres de polpa de taronja concentrada
- 1 cullera vinagre de sidra
- 1 cullera sucre morè

Instruccions

1. Batem les clares d'ou en la farina amb un polsim de sal
2. Afegim el pollastre i li donem la volta perquè quedi arrebossat
3. Per altra banda, barregem tots els ingredients de la salsa i reservem
4. Escalfem l'oli en una paella i hi fregim el pollastre fins que es dori. I els reservem
5. Deixem poc oli a la paella i sofregim la ceba tallada pocs minuts a foc mitjà
6. Passat aquest temps, aboquem la salsa, la fem bullir i hi afegim els pèsols, sal i pebre. Deixem bullir 5 minuts a foc lent remouent-lo
7. Incorporarem els pits de pollastre i removem fins que tot estigui ben integrat
8. Servim decorant amb rodalles de taronja i julivert

El maridatge de l'Enric

El Rebot dels Sentits

MUSCÀNDIA BRUT

Celler Muscàndia

Zona DO Cava

Varietats Xarel·lo, macabeu

Alcohol 11,5 % vol.

Reconeixements 4 copa premiat en els Premis Vinari

Preu 14,95 €

Per un pollastre a la taronja i encerta de ple amb el maridatge, només hi ha una aposta segura i és un CAVA brut i si és reserva millor. Hem triat un CAVA extraordinari, el Muscàndia brut amb una criança mínima de 24 mesos, de Xarel·lo i Macabeu. Un escumós ecològic de finca, de color groc palla, amb aromes cítrics i a poma verda. Amb un pas per boca lleugerament dolç i amb una acidesa controlada, que fa que sigui fresc i amb un carbònic ben integrat. No hi ha manera millor d'acompanyar aquest plat que les bombolles de Muscàndia.

Salut i vi. ✨

Som ESCULL LA TEVA "DECISIÓ DIFÍCIL"

Dr. Oriol Lugo

La vida està plena de decisions que no tenen una resposta fàcil i que, al capdavall, impliquen algun tipus de sacrifici

A l'octubre i novembre, amb festes com Halloween o Tots Sants, les pors poden intensificar-se a causa de l'ambient de misteri, disfresses i històries de por que s'expliquen en aquestes dates. Entendre les pors dels nens pot ajudar a gestionar-les millor durant aquestes dates i en altres moments. Esperem que aquesta guia ajudi els vostres fills o nets.

Des de triar entre anar o no al gimnàs, fins a escollir si es vol viure en parella o en solitud, o bé decidir entre emprendre o mantenir-se en un treball estable, cada opció que prenem ve amb dificultats i beneficis. Sovint, el veritable repte no és tant escollir entre allò correcte o incorrecte, sinó entre allò que volem assolir i allò que ens costa aconseguir-ho.

Tot té un preu i depèn de amb què el volem pagar o no. Sempre hi ha conseqüències en els nostres actes.

Per exemple, anar al gimnàs o no anar-hi

Imagina't que cada matí et despertes amb el dubte d'anar al gimnàs o quedar-te al llit una estona més. Anar al gimnàs és difícil: has de treure forces, vèncer la mandra, suportar l'esforç físic i dedicar-hi temps que podries invertir en altres activitats. Però no anar-hi també té un cost a llarg termini. Per exemple, pots començar a sentir-te més cansat, guanyar pes, o experimentar mals d'esquena que abans no tenies.

Posem un altre cas, estar en parella o viure solter

El dilema de si viure en parella o en solitud és un altre clàssic. Estar en parella té avantatges com la companyia, el suport emocional i compartir la vida amb algú especial. Però també pot suposar cessions, adaptacions i moments difícils en què cal treballar la relació. Per contra, la solteria dona llibertat total per seguir els teus propis ritmes i prendre decisions individuals, però sovint pot comportar sensació de soledat o moments en què falta el suport d'una altra persona.

O potser amb l'emprenre o el mantenir-te en un treball estable.

Decidir si vols emprendre el teu propi negoci o mantenir-te en un treball estable és una de les decisions més difícils per a molts. Emprendre és emocionant, ple de possibilitats i et permet seguir les teves passions. No obstant això, és un camí amb molta incertesa econòmica i responsabilitats afegides. D'altra banda, un treball estable ofereix seguretat i una previsió econòmica clara, però pot suposar renunciar a la creativitat, abandonar els teus somnis o sentir-te estancat amb el temps.

Les decisions difícils que trobem al llarg de la vida ens obliguen a triar el tipus

de dificultat amb el qual volem convida. Sigui quin sigui el camí que escollim, hi haurà reptes i moments de dubte. No obstant això, és fonamental recordar que no hi ha una opció correcta o incorrecta: cada decisió està determinada per les nostres prioritats, els nostres valors i el que estem disposats a sacrificar.

I tú, quina decisió difícil vols escollir? *

FINQUES MESLLOC

LLIGOÑA CAYETANO

La seva immobiliària
del Maresme

93 555 69 03

www.meslloc.com

Sant Miquel 23 - 08320 El Masnou

Homs

MATERIALS PER A LA
CONSTRUCCIÓ:
LA MILLOR OPCIÓ PER
A PROFESSIONALS

EXPOSICIÓ avda. J. Roca Suarez Llanos, 43 - 08329 Teià - 935 403 769 - exposicio@materialshoms.cat

horari de dilluns a divendres: de 9 a 13 h. i de 15 a 19 h.

OFICINA I MAGATZEM Joan XXIII, 126 - 08320 El Masnou - 935 559 753 - Info@materialshoms.cat

horari de dilluns a divendres: de 7 a 17 h. (no tanquem al migdia)

4colors

Impressió digital i òfset

☎ 93 555 67 74

☎ 622 69 56 73

@ 4colors@4colors.cat

🌐 www.4colors.cat

Plaça Marcel·lina Monteys, 6
08320 El Masnou - Barcelona

M.C.S. IL·LUMINACIÓ

LA LLUM DEL NADAL

Material elèctric
Il·luminació LED i decorativa

Av J.F. Kennedy 20-22 nau A, El Masnou - 935 403 347
☎ 667 697 242 • comercial@mosiluminacion.com
segueix-nos

PNEUMÀTICS ESTRAGUÉS

Bones Festes

JAUME ESTRAGUES

Equilibrat electrònic / Alineació de direcció
Joan XXIII, 28 - el Masnou - 935 555 303

US DESITGEM
BONES
FESTES!

escola BERGANTÍ

EDUCACIÓ Infantil, Primària i Secundària obligatòria

Cerquem l'excel·lència educativa
en un entorn privilegiat

Fra Juníper Serra 46, El Masnou
935 554 950 - www.escolaberganti.org

Corresponsal del Brasil

Joan Maresma i Duran

En aquesta societat de la desinformació un ja no sap què ha de creure. Suposo que tots patim aquesta dicotomia entre el que veiem i el que ens expliquen

Dwight David

Arran de les eleccions a Estats Units, he llegit aquests dies una miqueta sobre el president Dwight David "Ike" Eisenhower: va ser el comandant en cap de les forces aliades que van desembarcar a Normandia el 6 de juny de 1944 – fa més de 80 anys – i va ser escollit president el 1952 i reelegit

el 1956 per majories aclaparadores. Em sembla que va ser un home respectable, decent i que detestava la guerra, possiblement perquè li va tocar viure-la; la gent ho oblidava tot de seguida: portem quasi 90 anys de pau a la península i no recordem que destruir és relativament fàcil. També era una persona de profundes conviccions cristianes, quelcom natural quan en aquell temps més del 90% dels nord-americans creien en Déu.

El seu discurs d'acomiadament del dia 17 de gener de 1961 és conegut; un testament polític de profunditat poc habitual en els temps actuals. Parlava Ike del paper dels Estats Units al planeta, de la seva missió moral, de la utilització del seu poder en interès de la pau mundial. Avisava del poder creixent del complex militar-industrial – quantes guerres hi ha hagut des de llavors; uns quants venen armament i es lucren de forma astronòmica – del seu país i afirmava que no es podia donar res per assegurat. Advertia a la ciutadania de l'obligació d'estar alerta i ben informada.

No hi ha dia que passi que no pensi en els meus pares. Es van casar el 1960, últim any de la presidència d'Eisenhower. Segur que recordarien la seva visita a Madrid el gèlid 21 de desembre de 1959 on es va abraçar amb el general Franco, inconvenients de l'ofici. Segur que la tia Rosa ho recorda.

Quan es van casar, els pares no tenien masses bens materials. Però tenien les coses clares. Així ho veig ara. Crec que eren persones íntegres, honestes i treballadores. Van tenir tres fills i van voler que tots tres rebéssim educació cristiana: les meves germanes a les Escolàpies de la vila i

UN ALTRE TEMPS

jo als "hermanus" de La Salle, a Premià, on n'hi havia un més que malvat que feia tot el contrari del que predicava. L'escàndol va aparèixer el 2018, em sembla; els pares encara hi eren i els va caure l'ànima als peus.

Tenien una botiga de queviures al carrer Sant Pere, 48, i el pare tenia una parada a la plaça. Es van fer un tip de treballar, com l'oncle Josep Maria i la tia Teresa, com l'oncle Cid i la tia Rosa, com molta gent de la vila. Van fiar a uns quants veïns. Recordo als pares escrivint en un quadern els productes que compraven algunes persones – segur que passaven vergonya al demanar això – i els deien que ja ho trobarien. Feien de banc, doncs, i no cobraven interessos. Impensable anar al Caprabo avui sense poder pagar...

Van cuidar també a les seves mares. L'àvia Filomena va tenir la mala sort de tenir una embòlia i d'estar més de dos anys del llit a la cadira de rodes. L'àvia Antònia va estar quasi un any així també. És difícil morir-se de vegades. A les àvies els hi va costar; al pare també. L'avi Joan i la mare es van apagar com unes espelmes. No sóc ningú, no obstant, per dir res sobre el temps que ens ha estat atorgat.

És aquest el primer Nadal sense els progenitors. Qui no troba a faltar algú per Nadal? Les existències benèfiques són breus un cop s'han acabat; les millors vides són sempre curtes i sempre els falten coses bones per fer. Els meus pares van ser uns herois. Els preguntaria moltes coses. Ja no ho puc fer. La idea del cel és molt bonica. Però em sembla una quimera. Bon Nadal! ✨

Josep Pujadas i Truch

Si el pla tot és ple de gel, en rústic i humil pessebre s'encén el Foc de l'Amor. Foc que al món dona gaubança i els cors omple d'esperança, Foc sublim i redemptor! Jesús neix d'una Donzella qui apar l'estel del matí, que al seu pas canta l'ocella i les roses veu florir. El cel riu. La nit és bella. Canta "Glòria"... un serafí... Davant tanta meravella tot el món es sent tremir.

Josep Pujadas Truch (El Masnou; 1876 – 1938)

CONCERT DE NADAL DE LA CORAL XABEC

CORAL XABEC

La Coral Xabec, acompanyada d'una banda de rock, us ofereix "NADALES DEL MÓN, A TOT RITME"

Direcció: Jordi Llanza

Dissabte, 21 de desembre de 2024, a les 18 h

Espai Escènic Iago Pericot - Ca n'Humet

AMB EL SUPORT DE: Ajuntament del Masnou, FEDERACIÓ CATALANA D'ACTIVITATS CULTURALS

CONCERT Per La Marató 3

Ca n'Humet

La Coral Xabec voldria comptar amb tu!

No cal que sàpigues música ni que tinguis una gran veu. Assagem tots els dimarts de 21:00 a 23:00h. - Passa't a les 21h i t'informarem. c/ Doctor J. Agell, 5, baixos, edifici La Calàndria. Montserrat Planas tel. 676 763 561 o a Manel Pérez tel. 679 999 509

ADRECES DE CORREU ELECTRÒNIC

A fi i efecte de poder mantenir informació àgil i puntual de les activitats de Gent del Masnou, recordem als socis que ens poden facilitar la seva adreça de correu electrònic. Només cal que ens enviïn un correu amb aquest text:

"Autoritzo a Gent del Masnou a utilitzar aquesta adreça de correu electrònic per a informació i comunicacions de l'entitat".

CLASSES DE IOGA

Classes de meditació, respiració i relaxació impartides per **Jordi Berrocal** professor de Kundalini-yoga. Cal portar una estoreta (o matalasset), tovallola, coixí petit, pareo i roba còmoda.

Els dimarts de les 18,30 a 20 h.

Preu trimestral 80€, socis 70€

Inscripcions jordiona@hotmail.com

tel. 695 389 304

Lloc Gent del Masnou - c/ Dr. J. Agell 5 - El Masnou

*Sandra
Palazón*
PASTISSERIA · TALLER

SABOR QUE CUIDA

Fem postres que no sols saben increïbles, també et fan sentir bé!

Fem servir sucres baixos, polpes naturals de fruites i els millors ingredients per a crear delícies fresques, lleugeres i plenes de sabor. Perfectes per a donar-te un gust sense remordiments. Dona-li un gir dolç i saludable al teu dia amb les nostres creacions.

Prova-les i sent la diferència!

Dimercres a divendres de 8 a 13.30 i de 17 a 20 h
Dissabte i diumenge de 9 a 14 h
Festius obrim de 9 a 14 h

C/ Roger de Flor 34
696516847
@pasteleria_sandra_palazon

MAPFRE

**La teva oficina del Masnou
sempre amb ATENCIÓ PERSONAL**

Agència d'Assegurances Exclusiva de Mapfre Familiar S.A.

C/ Sant Miquel 49, Local 2 • 08320 El Masnou (BCN)
T. 93 555 75 04 • djherre@mapfre.com • hmartax@mapfre.com